

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/17/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114011544
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114011544.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.02.2016, v trestnej veci proti obžalovanému T. T. pre obzvlášť závažný zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 5Tk 1/2014 zo dňa 24.04.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného T. T..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný T. T. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 19.5.2014 v čase okolo 17.00 hod. bez súhlasu majiteľky domu K. P. vošiel na dvor rodinného domu č. XXX v obci X., okr. P. nad O., kde si v zadnej časti domu prisunul k oknu rebrík, nájdený na dvore, otočil klince, ktorými bolo okno zaistené, otvoril ho a vošiel do domu, kde sa v tom čase nikto nenachádzal a asi polhodinu čakal na K. P., nar. XX.XX.XXXX, na ktorú, keď sa vrátila domov a prišla cez predsieň do kuchyne, zaútočil tak, že ju sotil na podlahu, rukou jej prekryl ústa, aby nekričala a zároveň vzal zo stola príborový nôž, priložil jej ho ku krku so slovami, že ju podreže, ak neprestane kričať, potom ju odtiahol ku gauču, kde ju posadil a povedal jej, že si pred ňou „vyhoní“ a keď sa poškodená postavila a snažila sa utiecť k dverám, obžalovaný jej v tom zabránil, zo zamknutých dverí vytiahol kľúč, pritiahol si ju naspäť na gauč, vyzliekol sa donaha a masturboval pred ňou, pričom chcel, aby mu to robila aj ona, čo z obavy pred ním aj urobila a keď prestala, obžalovaný jej povedal, aby mu ho „vyfajčila“, čo poškodená odmietla a neskôr si k nej obžalovaný sadol na gauč, rozprávali sa, on si obliekol slipy a postavil sa, čo K. P. využila, odomkla si dvere kľúčom, ktoré jej medzitým obžalovaný vrátil a vybehla na dvor, no obžalovaný vyšiel za ňou a keď k domu prichádzala suseda, odišiel preč, pričom svojím konaním spôsobil K. P. povrchové poranenie pravého líca, pravej strany krku, pravého lakťa a vonkajšej stránky ľavého členka s dobou liečenia do 7 dní a taktiež jej spôsobil posttraumatickú stresovú poruchu s dobou liečenia od 19.5.2014 doposiaľ.

Za to mu bol podľa § 200 ods. 3 Tr. zákona za použitia § 37 písm. m), h), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 78 ods. 1 Tr. zákona za podmienok uvedených v § 76 ods. 1 Tr. zákona mu bol uložený aj ochranný dohľad na 3 roky s tým, že podľa § 77 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. zákona je obžalovaný T. T. povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody podľa písm. a) oznamovať potrebné údaje o

spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, písm. b) osobne sa hlásiť v určených lehotách, písm. c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska X., L. U. č. XXX/XX.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 51 ods. 3 písm. b), d) Tr. zákona mu boli uložené aj obmedzenia spočívajúce najmä v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, písm. d) vstupu do rodinného domu v obci X. č. XXX, okr. P. nad O., a jeho pozemkov.

Napokon, podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bol zaviazaný uhradiť poškodenej spoločnosti - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., Krajská pobočka Prešov, Kúpeľná č. 5, Prešov, IČO: 35937874, škodu vo výške 8,93 eur.

Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnil. Namietal, že prvotné úkony neboli vykonané zákonným spôsobom a bolo porušené jeho právo ako obvineného na obhajobu. Tvrdí, že dňa 19.05.2014 po celý deň požíval alkoholické nápoje a v tomto stave ho napadlo zájsť k poškodenej K. P.. Keď mu po klopaní na dvere nikto neovárал, cez slabo zaistené okno vošiel do domu, ktorý prehľadával za účelom speňaženia nejakých vecí. Po chvíli vošla dnu P., ktorá sa ho zľakla a začala kričať. On spanikáril a priskočil k nej, pričom obaja spadli na zem a on ju pritiahol na gauč. Tam sa upokojila a začali sa rozprávať. Po chvíli vstal a šiel upratať rozbitý kvetináč, pričom jej vrátil kľúč od dverí, ktoré po jej vstupe do domu zamkol. P. po tom, čo vyšla z domu, tam na neho ešte čakala, hrala sa so psom a potom, čo on vyšiel k nej ešte vyfajčili dve cigarety. V rozhovore zotrvali 10 až 15 minút, pri ktorom si od neho vypýtala striebornú retiazku, ktorú mal zavesenú na krku. Potom, čo dofajčili druhú cigaretu, k nim prišla suseda, ktorá jej doniesla koláče a on odišiel preč. Po zadržaní bol predvedený na útvar OO PZ Hanušovce nad Topľou, kde bol umiestnený na chodbe, vedľa miestnosti, kde bola vypočúvaná K. P.. Po jej výsluchu mu bolo zo strany polície doporučené, aby vypovedal v zhode s jej výpoveďou, inak skončí vo väzbe. Po tomto doporučení zo strany polície bol dňa 19.5.2014 o 19.15 hodine vypočúvaný ako zadržaný - podozrivý, aj keď bol ešte pod vplyvom alkoholu, o čom svedčí skutočnosť, že zo zápisu z dychovej skúšky dňa 19.4.2014 o 21.04 hod. mal vdychu 0,30 mg alkoholu na liter vydychovaného vzduchu, teda vypovedal v stave alkoholovej opitosti. V tomto stave alkoholického opojenia a v strese vypovedal v zhode s výpoveďou poškodenej a vyhlásil, že si obhajcu nevolí. V tom čase nevedel a nemohol posúdiť, aké následky má jeho priznanie, vrátane priznania použitia noža, ako prostriedku k prekonaniu odporu poškodenej. Žiadny nôž a ani inú zbraň v ruke nemal a ani sa poškodenej nožom v ruke zabitím nevyhráždžal. Zo znaleckého posudku spracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ Košice vyplynulo, že na zaistenom noži, ktorým mal napadnúť K. P., neboli zistené daktyloskopické ani biologické stopy, čo je v zhode s jeho výpoveďou, že zaistený nôž v ruke nemal. Zdôrazňuje, že po celú dobu jeho zotrvania v rodinnom dome sa poškodenej nevyhráždžal ani zabitím, ani inou formou ublíženia na zdraví, jeho prvotným cieľom bola snaha získať nejaké veci na speňaženie. Svedčí o tom skutočnosť, že jej sám vrátil kľúč od dverí a nebránil jej v odchode von. Poškodená potom, čo vyšla pred dom, mohla voľne odísť a vyhľadať pomoc, pokiaľ mala obavy o svoje zdravie a život. Nič také však z jej ďalšieho konania nevyplývalo, naopak, táto zotrvala pred domom, hrala sa so psom a potom, čo sa k nej pripojil, zotrvala s ním v rozhovore ďalších 10 až 15 minút, počas ktorých vyfajčili dve cigarety. V priebehu tohto rozhovoru neprejavila žiadnu paniku a ani obavy o svoje zdravie a dokonca si skúsila jeho prsteň a vyžiadala si od neho striebornú retiazku, ktorú si zavesila na krk. O tom, že si vzala od neho retiazku nie je v jej výpovedi žiadna zmienka, retiazku mu vrátil vyšetrovateľ PZ pri výsluchu na OR PZ vo Vranove nad Topľou. Odmieta závery znalcov o prítomnosti posttraumatickej stresovej poruchy s obrazom úzkostného stavu, v dôsledku prežitej udalosti s negatívnym emočným zážitkom. Znalci dostatočne nevyhodnotili chovanie poškodenej a jej neuropsychickú záťaž vyplývajúcu z jej rodinných pomerov. Poukazuje na to, že poškodená vyrastala v rodine, kde bola od detstva opakovane fyzicky napádaná zo strany otca, ktorý sa vyhráždžal, že ich všetkých pozabíja. Obaja rodičia v zvýšenej miere denne požívali alkoholické nápoje, začo sa ona veľmi hanbila a následky pretrvávajú dodnes, vyhýba sa kontaktu s ľuďmi a neudržiava žiadne kontakty ani s nevlastnými súrodencami. Znalci konštatovali, že poškodená sa vie ako správať k agresívnemu človeku, nakoľko agresívne chovanie voči svojej osobe zažívala zo strany otca od malička. Teda samotné jeho chovanie nemohlo spôsobiť u poškodenej posttraumatickú stresovú poruchu, jeho chovanie nepresahovalo rámec jej skúseností z detstva až dospelosti. Nestotožňuje sa ani s vyjadreniami znalcov, že rodinný dom, v ktorom žila poškodená P., považovala za svoj „ostrov bezpečia“, keď tam bola podľa objektívnych zistení a záverov denne bitá a ponižovaná zo strany otca a vystavovaná dennému stresu kvôli značnému požívaniu alkoholu nielen zo strany otca, ale aj matky. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa

§ 321 ods. 1 písm. a), b) Tr. poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe podaného odvolania krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že aj keď prvostupňový súd dospel k správnym skutkovým i právnym záverom a vykonal v podstate aj všetky dôkazy potrebné k zisteniu skutkového stavu bez dôvodných pochybností, tak je mu potrebné zároveň vytknúť, že sa náležite nevysporiadal so závažnými rozpormi vo výpovediach obžalovaného. V dôsledku toho sa nemohol presvedčivo vysporiadať s obranou obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní (na rozdiel od viacerých výpovedí v prípravnom konaní) spáchanie obzvlášť závažného zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 Tr. zákona poprel.

Preto odvolací súd na verejnom zasadnutí, ktoré sa na žiadosť obžalovaného konalo v jeho neprítomnosti, dokazovanie doplnil prečítaním zápisníc o skorších výpovediach obžalovaného a zistil, že jeho obrana tak, ako to zistil aj prvostupňový súd, je účelová a nehodnoverná a že skutkový stav bol v napadnutom rozsudku ustálený správne.

Napriek tomu, že obžalovaný spáchanie skutku čiastočne poprel, brániac sa tým, že do domu poškodenej K. P. síce cez okno vošiel, ale len za účelom nájdenia niečoho na speňaženie a že skočil na ňu len preto, lebo bol z nej vyplašený, no žiaden nôž v ruke nemal a nijako sa jej nevyhrážal, tak aj podľa krajského súdu výrok o vine je možné oprieť o súhrn dôkazov, ktoré po ich zhodnotení jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností odôvodňujú záver, že sa skutok stal a že ho ako trestne zodpovedný subjekt spáchal obžalovaný.

Predovšetkým je potrebné poukázať na svedeckú výpoveď samotnej poškodenej K. P., ktorá podrobne popísala priebeh skutku tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku. Z jej výpovede na hlavnom pojednávaní vyplýva, že keď prišla domov a zamkla vchodové dvere, zacítila cigaretový dym, čo nechápala, pretože ona fajčí vonku. Vošla do kuchyne a v umývadle boli popadané priesady zeleniny, čo mala na okne a tiež boli porozhadzované po stole. Medzitým si všimla, že okno je pootvorené a v tej chvíli sa otvorili dvere z obývačky. Keď uvidela obžalovaného začala kričať, on k nej skočil, dal jej ruku na ústa a spadli na zem, pričom s nožom v ruke jej povedal, že keď neprestane kričať, tak ju podreže. Dlhšie jej držal ruku na ústach, až si myslela, že je jej koniec, lebo nemala silu, aby sa oslobodila. Potom ju pustil, pričom povedala, že nebude kričať. Chcela sa nejako od neho dostať preč, ale on ju stiahol naspäť a potom ju nejako odtiahol ku gauču. Povedal jej, že tam má sedieť, on jej nič neurobí, len mu stačí toľko, že on si „vyhoni“ aj sám. Zobliekol sa, otočil sa ku nej chrbtom a začal si masturbovať penis. Na to ale prišiel ku nej s tým, že mu to ona má robiť rukou a že jemu toto úplne stačí a že on odíde preč, keď mu toto urobí. Ona súhlasila, ale potom ho napadlo, že mu má urobiť ústami, čo ona odmietla. Potom jej dával podmienky, že si má vybrať, že či ju má „pretiahnuť alebo ju vylíže“ a že potom, keď urobí to, čo chce, že odíde. Medzitým len revala a on ako keby bol už kľudnejší. Potom si sadol a začal sa s ňou rozprávať, ako keby sa nič nestalo. Hovoril, že už strašne dlho sa na ňu chystal, že on jej nechce ublížiť. V tej dobe už bol kľudnejší, tak sa snažila, prosila ho, aby išiel preč, on ale nechcel. Snažila sa, aby mohla z toho gauča odísť a mohla sa pohybovať po kuchyni a utiecť. Kľúč jej potom vrátil naspäť. Hovorila mu ešte, že keď pôjde preč, tak na všetko zabudne, že nebude volať políciu. No on sa jej pýtal, že akú bude mať istotu, že na neho nezavolá políciu. Sám začal zberať paradajky, ktoré boli popadané a začal ešte pratať hlinu zo stola. Vtedy, ako bol otočený chrbtom k nej, sa jej podarilo odomknúť dvere. Ako počul, že odomyká dvere, pribehol rýchlo k nej a chcel ju stiahnuť naspäť, ale už nestihol a ona vyšla vonku na dvor bosá. Obžalovaný sa potom obliekol, vyšiel k nej a správal sa tak, ako keby sa nič nestalo. Potom išla suseda T. T. O., ktorá jej niesla tortu, ale bránka bola zamknutá. Tej sa snažila naznačiť, že niečo nie je v poriadku a vytočila sa k nej s tým lícom, na ktorom mala modriny. Suseda jej povedala, že preskoč bránu, lebo už videla, že je bosá a niečo jej nepasovalo. Tak šla s ňou a od nej zavolali políciu.

V zhode so svedeckou výpoveďou poškodenej K. P. vyznieva aj obsah svedeckej výpovede T. T. O.. Táto potvrdila, že prišla k bránke poškodenej, s ktorou bol na dvore obžalovaný, bránka bola zamknutá,

poškodená od nej nebrala tortu, ktorú jej priniesla, pričom bola čudná, strhaná a nebola ani poriadne oblečená a bola bosá. Na tvári pri oku mala červenú hrču. Poškodená jej čosi naznačovala a tak si povedala, že od nej čosi chce. Preto jej povedala, aby išla s ňou, na čo jej poškodená povedala, že nemá kľúč od bránky a že nevie, kde ho má. Preto poškodená vyšla na plot a preskočila ho k nej. Poškodená jej povedala, že ju obžalovaný napadol a že ide volať políciu, ktorú aj zavolala.

Uvedené výpovede obranu obžalovaného vyvracajú.

Napriek tomu, že obžalovaný spochybňuje svedeckú výpoveď poškodenej, tak ani on nevedel uviesť logicky prijateľný motív, pre ktorý by mu poškodená K. P. chcela uškodiť. Takýto dôvod nezistil ani krajský súd, pričom aby bola svedecká výpoveď poškodenej niečím alebo niekým ovplyvnená nezistil ani znalec z odboru psychológia psychologickým vyšetrením. Naproti tomu znalec zistil, že osobnosť poškodenej K. P. vo všeobecnosti možno považovať za vierohodnú a úprimnú, u ktorej sa neprejavuje vlastnosť skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, zatajovať ich, vypovedať nepravdivo, neúplne, či účelovo.

Rovnako aj znalci z odvetvia psychiatria u poškodenej nezistili zníženie schopnosti správne vnímať prežité udalosti, táto podľa nich nemá tendencie nepravdivo skresľovať forenzne relevantné skutočnosti, vedome klamať alebo snažiť sa javiť v lepšom svetle, pričom jej osobnosť možno považovať za vierohodnú.

Okrem toho, že K. P. v podstatných bodoch vždy vypovedala rovnako, tak pravdivosť jej svedeckej výpovede potvrdzujú aj ďalšie vo veci vykonané dôkazy a následky, ktoré konaním obžalovaného vznikli. Tu je potrebné poukázať predovšetkým na zápisnicu o obhliadke miesta činu, zápisnicu o obhliadke tela poškodenej, či lekárske správy. Z týchto dôkazov je zrejmé, že pri okne domu, ktoré je vo výške asi 2,5 metra, bol pristavený rebrík, pričom na okne boli vyhnuté klince, zabezpečujúce okno proti otvoreniu. Z vnútornej strany okna boli pováľané priesady zeleniny, kvetináč a iné veci a vysypaná hlina. Zo skriň, zásuviek a poličiek veci neboli povyhadzované a ani porozhadzované, zásuvky a skrinky boli pozatvárané. Už táto samotná skutočnosť spochybňuje tvrdenie obžalovaného, že v dome poškodenej hľadal len niečo na spežazenie a že to bolo účelom vlámania sa do jej domu.

Zo zápisnice o obhliadke tela a z lekárskeho správ poškodenej sú zase zrejmé zranenia, ktoré K. P. pri útoku obžalovaného utrpela. Podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo tieto zranenia mohli vzniknúť tak, ako to udáva vo svedeckej výpovedi poškodená, teda pri fyzickom napadnutí, zakrytí jej úst rukou a pri páde na zem.

Najzávažnejšiu poruchu však obžalovaný spôsobil poškodenej K. P. na jej duševnom zdraví. Podľa znaleckého posudku z odvetvia psychiatria (avšak príznaky zistil aj znalec z odboru psychológia) konaním obžalovaného jej bola spôsobená posttraumatická stresová porucha s obrazom reaktívneho úzkostne depresívneho stavu, ktorý si vyžaduje psychofarmakologickú a psychoterapeutickú intervenciu, s práceneschopnosťou odporúčanou psychiatrom v dĺžke 2 mesiacov. Znalci zároveň vylúčili obžalovaným namietaný vplyv rodinných pomerov na vývoj posttraumatickej stresovej poruchy a reaktívneho úzkostne depresívneho stavu, ktoré sú podľa záverov znaleckého posudku v priamej príčinnej súvislosti s inkriminovanou udalosťou.

Vzhľadom na závery znaleckého posudku z odvetvia psychiatria, podaného k 17.09.2014, neobstojí ani obrana obžalovaného prednesená na verejnom zasadnutí, že posttraumatickú stresovú poruchu poškodená nepocítovala ako takú vážnu ujmu, ktorá by závažne ovplyvňovala jej obvyklý spôsob života po dlhší čas. Zo záverov znalcov vyplýva, že prítomnosť posttraumatickej stresovej poruchy, s reaktívne úzkostne depresívnym stavom, trvá aj v čase podania znaleckého posudku a to napriek skutočnosti, že poškodená začala užívať adekvátnu liečbu takýchto stavov a prestala ju užívať z dôvodu zhoršenia symptomatológie, pričom stále pretrváva potreba psychoterapeutického prístupu k poškodenej, ako aj potreba psychofarmakologickej intervencie ambulantným psychiatrom a aj psychológom. Tento stav sa u nej prejavuje v podobe príznakov patologickej úzkosti a strachu, viazaných na negatívny zážitok, depresie, narušenia osobnostných mechanizmov, vedúcich k vyhybavému správaniu, zhoršeniu socializácie, k negatívnemu anticipovaniu, taktiež flashbackmi, nepríjemnými prchavými krátkodobými poruchami vnímania (vidí pred očami nožík, ktorý obžalovaný použil, tiež situáciu, keď ju dusil).

Tento stav je podľa znalcov spôsobený prežitou udalosťou s negatívnym emočným zážitkom (strach zo smrti, zo znásilnenia, či zabitia), pričom už v čase podania posudku zistili, že vyžadoval u poškodenej práceneschopnosť odporúčanú psychiatrom v dĺžke trvania 2 mesiacov. Aj aktuálny psychický stav poškodenej v čase podania znaleckého posudku si vyžadoval psychofarmakologickú aj psychoterapeutickú liečbu.

Je teda nepochybné, že poškodená konaním obžalovaného utrpela takú vážnu poruchu zdravia, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie a aj pracovnú neschopnosť v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodenej tak, ako to predpokladá ust. § 123 ods. 3 písm. i), ods. 4 Tr. zákona. V zmysle tohto ustanovenia teda obžalovaný spôsobil poškodenej ťažkú ujmu na zdraví.

S poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd, rovnako ako súd prvostupňový, nezistil dôvod, pre ktorý by neveril svedeckej výpovedi poškodenej K. P.. Túto nespochybujú ani v odvolaní obžalovaného namietané závery znaleckého posudku KEÚ PZ, podľa ktorých na noži zaistenom pri obhliadke miesta činu neboli zviditeľnené žiadne upotrebitelné daktyloskopické stopy a nebola zistená prítomnosť krvi. Tieto závery totiž spáchanie skutku, aj s použitím predmetného noža, nijako nevylučujú.

Naproti tomu obžalovaný svoje výpovede neustále menil a to dokonca v podstatných bodoch, pričom tieto zmeny logicky vysvetliť nevedel. Vzhľadom na odvolacie námietky obžalovaného krajský súd pritom zdôrazňuje, že nielen on, ale ani súd prvostupňový, pri hodnotení dôkazov do úvahy výpovede obžalovaného pred vznesením obvinenia nebral. Preto sú právne irelevantné námietky obžalovaného, že pri výsluchu zadržaného - podozrivého dňa 19.05.2014 bol pod vplyvom alkoholických nápojov, že vtedy si odmietol zvoliť obhajcu a že počul obsah výpovede poškodenej a preto sa priznal. Obžalovaný totiž svoje výpovede v podstatných bodoch menil aj následne, po vznesení obvinenia, bez ohľadu na to, či vypovedal pred vyšetrovateľom PZ, sudkyňou pre prípravné konanie alebo senátom okresného súdu, pričom okrem jedného prípadu vypovedal vždy za prítomnosti svojho obhajcu a žiadne ovplyvňovanie zo strany orgánov činných v trestnom konaní namietané nebolo.

Takto obžalovaný pri výsluchu obvineného 20.05.2014 priznával, že všetko, čo je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, je pravda, potom pred sudkyňou pre prípravné konanie 22.05.2014 priznával, že poškodenej do domu vošiel a táto na jeho žiadosť mu trela penis, a pri výsluchu pred vyšetrovateľom PZ 04.07.2014 dokonca podrobne popísal skutok v podstate zhodne s tým, ako bol ustálený v napadnutom rozsudku, vrátane použitia noža, ktorý tam bol na stole. Spáchanie predmetného skutku nepopieral potom ani pri výsluchu pred sudkyňou pre prípravné konanie dňa 03.09.2014. Až pri výsluchu pred vyšetrovateľom PZ dňa 03.11.2014 začal popierať, aby od poškodenej žiadal, aby mu trela penis a aby on pred ňou masturboval, ako aj to, aby použil nôž. Rovnako vo svojich výpovediach raz tvrdil, že do domu poškodenej šiel preto, lebo chcel niečo ukradnúť, no inokedy tvrdil, že prišiel za poškodenou. Raz tvrdil, že poškodenú čakal, inokedy že prehľadával dom. Rozpory sa týkali aj toho, ako vošiel do kuchyne za poškodenou, kde ju aj fyzicky napadol, keď raz tvrdil, že ho poškodená prekvapila, inokedy že on vošiel do kuchyne, lebo počul, že prišla.

Uvedené zmeny vo výpovediach obžalovaný tiež vysvetľoval rozdielne. Tvrdil, že sa priznal len preto, aby vo väzbe zabudol na priateľku, s ktorou sa pred skutkom rozišiel. Potom poukazyval na to, že na polícii tak vypovedal preto, lebo bol opitý, počul ako vypovedala poškodená a on vypovedal, čo počul od nej, pričom túto výpoveď opakoval vyšetrovateľovi i na súde. Tiež uvádzal, že výpoveď po polroku zmenil preto, lebo nie je vrah, aby mu niekto dal tretí odstavec a bez dôkazov mu nič nemôžu.

Už z týchto logicky neprijateľných a rozdielných vysvetlení rozporov vo výpovediach obžalovaného je zrejmé, že jeho obrana je len účelová, v snahe vyhnúť sa zákonnému trestu. K tomu je potrebné dodať, že nie je pravdou, aby obžalovaný pred vyšetrovateľom PZ, či pred sudkyňou pre prípravné konanie vypovedal pod vplyvom alkoholu. Kým zadržaný bol 19.05.2014 o 19.15 h., ako obvinený prvýkrát vypovedal 20.05.2014 o 03.20 h., kedy len uviedol, že je pravda, čo je v uznesení o vznesení obvinenia, ale skutok podrobnejšie popisoval za prítomnosti obhajcu až 22.05.2014 pred sudkyňou pre prípravné konanie a následne aj pred vyšetrovateľom PZ. Z uvedených zmien vo výpovediach obžalovaného tiež vyplýva, že nie je pravdou ani pokiaľ tvrdí, že pri svojich výpovediach opakoval len to, čo počul pri výpovedi poškodenej. Poškodená totiž od začiatku uvádzala vždy to isté.

Preto krajský súd, rovnako ako súd prvostupňový, dospel k záveru, že skutkové zistenia je možné oprieť o svedeckú výpoveď poškodenej K. P., ktorej zodpovedajú aj skutočnosti zistené z ďalších dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní.

Vzhľadom na uvedený obsah dôkazov ani krajský súd nemal dôvod pochybovať o tom, že skutok sa stal tak, ako je ustálený v skutkovej vete napadnutého rozsudku a že tento spáchal ako trestne zodpovedný subjekt obžalovaný.

Správne zistenému skutkovému stavu zodpovedá potom aj právna kvalifikácia. Je totiž nepochybné, že obžalovaný jednak násilím donútil K. P. k iným sexuálnym praktikám, tento čin spáchal so zbraňou (teda závažnejším spôsobom konania) a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví, a zároveň neoprávnene vnikol do obydľia K. P. a tam aj neoprávnene zotrval, pričom tento čin spáchal vlámaním (teda tiež závažnejším spôsobom konania). Po objektívnej i subjektívnej stránke, keď konal v priamom úmysle, tak naplnil všetky pojmové znaky obzvlášť závažného zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona.

Pochybenia, ktoré by bolo možné napraviť v prospech obžalovaného, nezistil odvolací súd ani pri rozhodovaní o treste a o spôsobe výkonu uloženého trestu odňatia slobody.

Prvostupňový súd správne postupoval, keď obžalovanému v súlade s § 41 ods. 1 Tr. zákona ukladal úhrnný trest odňatia slobody a to podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na najprísnejšie trestný čin zo zbierajúcich sa trestných činov, teda podľa § 200 ods. 3 Tr. zákona. Podľa tohto ustanovenia možno páchatelovi uložiť trest odňatia slobody na 15 až 20 rokov.

Ďalej prvostupňový súd správne zistil, že obžalovaný má pre spáchanie trestného činu v registri trestov už osem záznamov, z toho dva pre trestné činy spáchané na území Českej republiky. Len v jednom prípade sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T 26/2014 zo dňa 07.03.2014 (právoplatným 01.04.2014) pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 rokov. Z uvedeného vyplýva, že žalovaných trestných činov sa tak dopustil v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia.

Správne okresný súd zistil aj to, že u obžalovaného sú dané len dve priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h), m) Tr. zákona (spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený), ale žiadne poľahčujúce okolnosti, a že je tak potrebné dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona zvýšiť o jednu tretinu, teda na 16 rokov a 8 mesiacov.

Okrem už uvedeného, v rámci hodnotenia osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy je potrebné osobitne poukázať na skutočnosť, že v predmetnej veci to nebolo po prvýkrát, čo obžalovaný neoprávnene vnikol do obydľia iného a spôsobil pritom ťažkú ujmu na zdraví vznikom posttraumatickej stresovej poruchy, ale aj iné zranenia majúce charakter ublíženia na zdraví. Takéhoto konania, ktoré bolo právne kvalifikované ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona, sa dopustil už dňa 26.01.2006. Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T 199/2006 zo dňa 03.10.2006 (právoplatným 18.10.2006) mu bol za uvedené konanie podľa § 194 ods. 2, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 a pol roka nepodmienene, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V súlade so zákonom preto prvostupňový súd obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Nezistiac pochybenia okresného súdu ani pri rozhodovaní o ochrannom dohľade a vzhľadom na to, že podstatnými chybami, ktoré by nebolo možné napraviť v konaní o odvolaní, netrpí ani konanie

napadnutému výroku rozsudku predchádzajúce, krajský súd o odvolaní obžalovaného rozhodol tak, že ho podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.